

Nagovor škofa msgr. dr. Jurija Bizjaka ob blagoslovu mrliške vežice v Vipavi

Najprej lep pozdrav vsem navzočim bratom mašnikom in sestri redovnici, gospodu županu in njegovim sodelavcem, arhitektu in izvajalcem, vsem cenjenim gostom in vsem domačinom. Milost vam in mir! Z veseljem izražam iskrene čestitke ob blagoslovitvi nove mrliške vežice, ki je najprej izraz vašega človekoljubja in vašega spoštovanja do človeka, tudi do pokojnega. Modri Sirah namreč pravi: 'Moj sin, za umrlim pretakaj solze, kakor človek, ki hudo trpi, zapoj žalostinko. Njegovo mrtvo telo pokoplji, kakor mu pristaja, in njegovega pogreba ne zanemarjaj!' (Sir 38,16).

Poslovilna hišica nosi zelo značilno ime, kajti imenujemo jo vežica. Veža je prehodni prostor za glavni vrati, skozi katerega stopamo v notranje bivalne ali delovne prostore stavbe ali poslopja. Zato nam ime vežica na pokopališču kliče v spomin besedo apostola Pavla, ki pravi: 'Vemo namreč, da, če razpade hiša našega šatora na zemlji, imamo Božjo zgradbo, hišo, ki ni narejena z rokami in je večna, v nebesih' (2 Kor 5,1). Tako lahko rečemo, da je vežica, ki jo blagoslovimo, veža Božje zgradbe, ki jo omenja apostol, in vežica hiše, o kateri pravi Kristus: 'V hiši mojega Očeta je mnogo bivališč. Odhajam, da vam prostor pripravim' (Jn 14,2).

Pokopališče je Božja njiva in mrliška vežica je kot Gospodova gredica: v zemljo nikoli ne polagamo suhih vej! V zemljo vedno polagamo žive sadike in živa semena. Kakor razlaga apostol Pavel: 'Seje se v minljivosti, vstaja v neminljivosti; seje se v nečasti, vstaja v časti; seje se v slabosti, vstaja v moči; seje se naravno telo, vstaja duhovno telo!' (1 Kor 15,43-44). Kristus je pred svojo smrtjo na križu zagotovil: 'Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu!' (Jn 12,24). In apostol Janez pravi v Razodetju: 'In slišal sem glas iz nebes, ki je govoril: Zapiši: Blagor umrlim, ki odslej umrjejo v Gospodu. Dá, govori Duh, spočijejo naj se od svojega truda, kajti njihova dela grejo z njimi' (Raz 14,13).

Zato nam vsaka mrliška vežica na pokopališču kliče v spomin misel modrega Siraha: 'Pri vseh svojih delih se spominjaj poslednjih reči in vekomaj ne boš grešil!' (Sir 7,36). 'Misli na poslednje reči in nehaj sovražiti, misli na trohno in smrt, in ostani zvest zapovedim!' (Sir 28,6). 'Ne oddaljuj se od jokajočih in žaluj z žalujočimi. Ne obotavljaj se obiskovati bolnike, to ti zagotavlja ljubezen!' (Sir 7,34-35). Apostol Pavel nas spodbuja: 'Veselite se z veselimi, jokajte z jokajočimi!' (Rim 12,15). Judovsko pravilo se glasi: 'Kdor sreča pogrebni sprevod in ne naredi za njim štirih korakov, se mu prišteva, kakor da preklinja!' Modri Pridigar svetuje: 'Srce modrih je v hiši žalovanja, srce bedakov pa v hiši veseljačenja!' (Prd 7,4). 'Bolje je hoditi v hišo žalovanja, kakor hoditi v hišo pogostitev!' (Prd 7,1).

Tudi to pa so besede kralja Salomona: 'Je čas jokanja in čas smejanja, čas žalovanja in čas plesanja!' (Prd 3,4). 'Odpravi žalost iz svojega srca, odstrani bolečino iz svojega telesa!' (Prd 11,10). In besede modrega Siraha: 'Svojega srca ne prepuščaj žalosti, odganjaj jo od sebe in misli na konec!' (Sir 38,20). Apostol nam odpira pogled v prihodnost in presežnost: 'Vi pa, bratje, niste v temi, da bi vas ta dan zalotil kakor tat ... Mi pa, ki smo otroci dneva, bodimo trezni ter si nadenimo oklep vere in ljubezni in za čelado upanje zveličanja. Kajti Bog nas ni namenil za jezo, marveč da dosežemo zveličanje po našem Gospodu Jezusu Kristusu, ki je za nas umrl, da bi mi, naj bedimo ali spimo, z njim živeli' (1 Tes 5,4.8-10).

Deset devic: Pet zmedenih in pet pametnih! Pametne, ki dosežejo svoj življenjski cilj, in zmedene, ki svojega življenjskega cilja ne dosežejo! Ker ne vemo ne dneva ne ure, nam ostane samo ena rešitev: Stalna pripravljenost! Znan in pomenljiv je naš pregovor: 'Delaj, kakor da boš večno živel, moli, kakor da boš jutri umrl!' Pri devicah pa je zelo zanimivo tudi razmerje, ena proti ena! Razmerje nam kliče v spomin Pridigarjevo ugotovitev: 'Kjer se poveča premoženje, se pomnožijo tisti, ki ga zapravijo!' (Prd 5,10). In nam kliče v spomin Sirahovo svarilo: 'Ne sprejemaj poročstva za več, kakor zmoreš, in če sprejmeš, imej se za plačnika!' (Sir 8,13). 'Da morda ne poide nam in vam': 'Kaj si namreč človek pomaga, če si ves svet pridobi, sebe pa zavrže ali pogubi?' (Lk 9,25). 'Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe!' (Mt 22,39).

Iskreno želim in voščim, da bi iz vežice, ki nam odpira vrata v Božjo hišo in na Jagnjetovo gostijo v večno domovino, odhajali domov vedno potolaženi in pomirjeni. Gospod naj našim rajnim daje večni pokoj, nam pa njihovo izgubo nadomesti s svojo ljubeznijo in bližino. Amen.

Vipava, 27. avgust 2021